

Ferdo Roš. V domačih, lahko umljivih besedah razvija svoj program. Volilci ga poslušajo z napeto pozornostjo; zlasti jim ugaja poslančeva obljuba, da se hoče predvsem potegovati za zavarovanje kmetijskih delavcev za starost in onemoglost, da hoče delovati za izboljšanje slovenskega šolstva v naši deželi, za preureditev deželne kmetijske družbe itd. Vsem se bere na obrazih, kako so zadovoljni z možem, ki je kri njihove krvi. — G. dr. Jos. Karlovšek naslika nato s krepkimi besedami krivice, ki se nam gode posebno po Štajerskem. Kadar je treba plačati ali dati sinove za vojsko, takrat se spomni vlada na Slovence, kadar pa bi jim bilo treba dati pravico, takrat jih ne pozna. Kmetijskih, obrtnih in meščanskih šol nočejo dati Slovincem, na drugi strani pa nam zopet očitajo, da nimamo izobrazbe. Dobro je, če zna Slovenec več jezikov, toda če jih zna, naj ne zaničuje svojega materinega jezika, temveč naj se vedno odločno priznava, da je Slovenec. Steber države in posebno steber našega naroda je kmet, iz kmetijskega naroda izhajajo delavci in gospodje; kdor se torej poteguje za slovenski narod, se mora potegovati za kmeta in njegove pravice. V deželnem zboru ne zadostuje samo kričanje, treba je, da je vsak poslanec mož na svojem mestu in predvsem, da ima veliko volilcev za seboj. Zato ne sme ob velitvah nikdo malomarno ostati doma, ampak vsak naj odda glas za našega kandidata, in to je g. Ferdo Roš, župan v Trbovljah. Lepo je videti naše možake, kako z veseljem in navdušenjem poslušajo govornika, in ko predlaga g. nadučitelj Farčnik resolucijo za kandidaturu g. Roša, dvigne se cel gozd rok. Burni živijo-klici spremljajo glasovanje. — K besedi se oglasi nato socialni demokrat Rinaldo. Ker pa takoj v začetku žali ljudstvo, češ, da je nerazsodno in da nima nobenega smisla za resno zborovanje, se mu glasno ugovarja. Zahteva se, naj se mu vzame beseda, grozeče pesti se dvigajo in g. predsednik mora zaključiti shod. Gg. Rinaldo in Čobal pa se imata zahvaliti edino dr. Karlovšku in domačim rediteljem, da nista okusila krepkih slovenskih pestij. Njihovi tovariši pa so bili že poprej popihali, ko so čuli hrup in so pustili govornika na cedilu. To so možje!

Ko so se socialni demokrati odstranili, pričela se je prava narodna veselica. Vrli braslovški pevci in domači ženski zbor so zapeli celo vrsto krasnih pesmi, godba je neumorno svirala in navdušenje je priklopilo do vrha, ko se je dvignil kmetijski mladenič iz braslovške občine in v vznesenih besedah proslavljal narodno zavest in pomen društev, zlasti bralnih, katera so edino sredstvo za kmeta, da se naprej izobražuje. Slišal se je samo en glas, da tako prijetno še ni bilo na Polzeli nikoli.

Naša nemškutarija se je pa poskrila. En sam zapeljan revež se je nekoliko ustil, pa se je smilil vsem. Saj menda razven tistega »heil«, ki ga je klaverno zaklical, ne zna dosti nemških besed. Škoda je le, da ni bilo vojskovodij Edlhoferja in Kunstiča; pa sta že vedela, zakaj ju ni bilo. Bržkone sta računala doma, koliko bo še treba Štorjanov, da se bo skrila pred njimi ta preklicana slovensčina. Joj, kako nas je strah!

Polzelani pa so pokazali, da so res zavedni in odločni slovenski možje, ki se ne dajo odvrniti od svojega naroda. Vsa čast jim in hvala vsem sosedom, ki so jih krepko podpirali. Vsi so izrekli željo, naj bi se kmalu zopet priredil tak shod.

Mlado drevo narodne zavesti je krepko pognalo korenine! Savinječan.

Rusko-japonska vojna.

(Port Artur.)

»Do 24. avg. mora Port Artur pasti!« tako je bil zapovedal japonski cesar v začetku avgusta. In nato so Japonci divje napadali trdnjavo zaporedoma, toda bili so z

ogromnimi izgubami odbiti. Dne 22. avgusta je padlo okoli 12.000 Japoncev. V Port Arturu je baje 36.000 mož in ne 20.000, kakor so Japonci mislili. Trdnjava je tako preskrbljena s streljivom in živežem, da se bo držala še mesece. Pri zadnjih napadih po noči so Rusi nastavili električne reflektorje proti naskakujočim japonskim četam, katerim se je vsled ostrih žarkov tako bliščalo, da niso mogli gledati. Rusi so pa nastavili vse svoje topove proti njim. V trdnjavi imajo Rusi mnogo petroleja. Sestavili so si posebne stroje, ki mečejo petrolej v veliko daljavo ter ga istočasno užgejo. Ti bodo prizadejali Japoncem gotovo mnogo škode. Neki list je izračunal, da morajo izgubiti Japonci od svojih 100.000 mož, katere imajo pred Port Arturjem, najmanj 65.000 predno vzamejo trdnjavo.

Ameriški vojaški poslanik, ki je prišel iz Port Arturja dne 14. m. m., je rekel, da je trdnjava dovolj preskrbljena z vsem in da bodo izgubili Japonci najmanj desetkrat več vojakov kakor Rusi, predno bodo zavzeli trdnjavo. General Stesl ima svoje vojaštvo razdeljeno v tri dele. Prvi del je na bojišču, drugi je v rezervi in tretji počiva. Tako ima vedno dve tretjini vojaštva na razpolago.

Na morju.

Iz Vladivostoka se poroča, da je imelo japonsko brodovje v pomorskih bitkah dne 10. avg. velike izgube. Od brodovja admirala Togo sta se potopili dve križarki in dve torpedovki, hudo poškodovana pa je bila ena oklopnica. Od Kamimurovega brodovja pa zelo hudo poškodovani dve križarki, kateri so komaj spravili v bližnjo luko. Da je japonsko brodovje zelo oslabiljeno, razvidno je iz tega, da ruske ladje še vedno križarijo ob korejskem obrežju in jim tega ne more zabraniti.

Na suhem.

Japonci so začeli dne 24. avg. zopet prodirati in sicer od treh strani proti Ljaojanu. Od juga prodira general Oku s 40.000 vojakov, na jugovzhodu general Nodzu s 70.000 možmi in na vzhodu general Kuroki s 100.000 možmi. Vsem trem armadam pa zapoveduje maršal Oyama. Koliko vojakov ima Kuropatkin, se ne ve. Nekateri cenijo 150.000 mož, drugi zopet 300.000 mož. Na jugu so napadli Japonci z veliko silo ruske čete. Dozdaj je trajal boj z malimi presledki. Dne 27. avg. zjutraj so jih pa Rusi odbili, proti 11. uri dop. so jih že celo napadli ter zaprdili v beg. Posebno hud boj je bil na vzhodni strani pri Ančančanu. V noči dne 29. m. mes. so napadli Japonci Ančančan, a so bili z izgubo 500 mož po ljutem boju odbiti. Na desnem krilu pri Tsehu je Tambovski polk branil svoje stališče z izredno hrabrostjo od 1. ure zjutraj do 4. ure popol. Polk je odbil vse navale in štirikrat sam napadel sovražnikova stališča. To so bile samo ruske prednje straže, ki so stale 40 do 50 km od Ljaojana. Glavna ruska moč je v Ljaojanu in soverovzhodno od mesta, kjer so se Rusi močno utaborili ter je Kuropatkin zbral ogromno armado. Tukaj se baje hoče ustaviti japonskemu prodiranju ter se bo bila odločilna bitka.

Nemški vojni poročevalec polkovnik Gedke poroča, da so se Rusi vkljub ugodnemu izidu boja umaknili nazaj na glavno stališče v Ljaojan. Isti poročevalec tudi poroča, s kako strastjo se je bojevalo na obeh straneh. Po noči sta se prišla oba sovražnika z bajonetami. Pri tem so ujeli Rusi nekega japonskega častnika. Da bi pa ne prišel živ v ruske roke, zagnal se je proti neki skali in si razbil glavo, da se je zgrudil takoj mrtev na tla.

Japonci so najeli 800 kitajskih kulijev, ki jim sežigajo mrličje. Nakupili so 10.000 lesenih zabojev, v katere pride pepel sežganih. Nato jih odpošljejo v domovino.

Le še dva meseca in v Mandžuriji bo nastopila mrzla doba, kateri bo jako hitro sledila zima. Najbrže bo, ko nastopi ta doba, tudi za letos končana ta vojska. Mandžurija

po zimi ni pripraven kraj za kretanje vojnih čet. Mraz znaša 30 stopinj, reke zamrznejo in pitno vodo dobe tako, da morajo otajati led. V takih razmerah morajo imeti vojske čete dobra stanovanja, v katerih prezimijo. Cesar ne bosta obe armadi izvršili do začetka novembra, tudi pozneje ne bosta mogli izvesti. Dva meseca imata torej še časa, da izvedeta svoje načrte za to leto.

Dopisi.

Od Malenedelje. (Kmetijska šola.)

Dne 21. avgusta je sklical pri nas načelnik ljutomerskega okrajnega odbora, gosp. Ivan Kukovec, po rani maši stariše in take, ki se za napredno kmetijstvo zanimajo, na kratek razgovor. Ker so slučajno šolske sobe bile prazne, šli smo v šolo, kjer je gospod govornik v jedernatem govoru polagal Malenedeljanom na srce, naj se pobrigajo za ustanovljenje kmetijske šole v ljutomerskem okraju.

V začetku je govornik opozoril na žalostni položaj kmetijskega prebivalstva ter je povdarjal, da še nekoji posamezniki v gmotnem oziru sicer dobro stoje, toda število takih se od leta do leta manjša, namesto da bi se povečevalo. Vzrok temu je v prvi vrsti ta, ker sinovi posestnikov po dovršeni ljudski šoli ne dobivajo na zdravi podlagi urejenega strokovnega znanja. Ljudska šola podaja osnovne nauke, kateri so potrebni vsem stanovom in obema spoloma. Sme se zahtevati od nje torej, da usposobi svoje gojence v čitanju in razumevanju čitanega, v pisanju in koncipiranju priprostih sestavkov, v računanju za vsakdanje življenje, da podaja temeljne nauke iz realij itd. O verstvu tu ne govorim, kajti poklicani so drugi činitelji, kateri imajo v tem prvo besedo.

Ko 14letni deček dobi ljudskošolsko odpustnico, se pa čuti bolj prostega kakor oni, ki ima v žepu zrelostno spričevalo. Zdaj vstopi v strokovni nauk pri svojem očetu, oziroma namestniku. Srečen tisti, ki ima očeta, kateri je uzoren kmetovalec. Takih je silno malo. Tu je treba zamašiti votlino s tem, da se 16 in 17letnim mladeničem da prilika, naučiti se umnega gospodarstva na uzorno urejeni nižji kmetijski šoli. Deželni očetje hočejo na Štajerskem ustanoviti pet nižjih kmetijskih šol. Poučevalo se bo na njih dve zimi zaporedoma po 5 mesecev teoretično, po letu pa praktično. V ljudstvu pa bi se naj za take šole vzbudilo zanimanje, da bi radi volje pošiljali svoje sinove v nje in da bi imelo od njih korist. Vsak stan skrbi za to, da se njegov naraščaj izobražuje in popolnuje, le za izobrazbo kmetijskega naraščaja se je storilo dozdaj vse premalo.

Nameravane kmetijske šole bodo podajale kmetiskim sinovom več strokovnega znanja. Učile bodo kmetijsko kemijo, živalstvo, rastlinstvo, knjigovodstvo, računstvo, zemljepisje, risanje itd. Pa ne samo to. Te šole bodo tudi našo mladino, ki se nahaja v najbolj nevarnih letih človeške dobe, vzgajale. Ni dovolj, če si človek razbistri samo um, srce pa ostane brez kreposti. Izobraženec z bistrim umom, ki je ob enem tudi poštenjak, ta je še le pravi človek. Poštenjak pa da Bogu kar je božjega in cesarju, kar je cesarjevega. On ljubi Boga in bližnjega, pa tudi sam na sebe in na svoje domače ne pozabi. Taka šola mora temeljiti na krščanski podlagi, učni predmet more biti tudi verstvo. Ako zadobi slovensko ljudstvo jamstvo, da se iz kmetijske šole ne bodo vračali njegovi mladeniči kot brezbožniki, potem se z veseljem potegne za ustanovitev take šole v ljutomerskem okraju.

Zbrani poslušalci so gospodu govorniku glasno pritrdjevali ter so ga na koncu prosili, naj na pristojnem mestu izposluje, da se ustanovi v tukajšnjem okraju kmetijska šola.

Slovenjgriadeč. (Nemška šola.) So nekatere živali n. pr. zajci i. t. d., katere je postavno prepovedano streljati meseca av-

gusta oziroma jih loviti. Drugače pa je z otroci, ki bodo obiskovali tukajšna, sedaj na štiri razrede razširjeno nemško mestno šolo. Ker mesto nima več kot osem novincev, ki bi bili za prvi razred, torej se mora napraviti lov na otroke v okolici; kajti to zaveda tudi nemški deželni šolski svet ne dopusti, da bi bilo v enem razredu samo osem otrok. Ali pa jim morebiti to število tudi zadostuje? Mislimo, da ne! Žalibog, da je nekaj sosednih občin, kakor Staritrg, Šmartno in Legen, ki mislijo, da bode otrok, ki obiskuje mestno nemško šolo, že zaradi tega nekdanj dospel na kakšno imenitno mesto oziroma službo. Kako pa se vtepa slovenskim otrokom nemščina v glavo, hočemo navesti sedaj le ta slučaj. Kakor je obče znano, ne smejo otroci nemške šole ljudi drugače pozdravljati, kakor: »Küss die Hand«. Da bi pozdravljali: Hvaljen bodi Jezus Kristus, ali dobro jutro, dober dan itd., to jim je strogo prepovedano. Sirota slovenska si pozdrava »Küss die Hand« ne more lahko zapomniti in tudi ne ve, kaj to pomeni pa reče: »Küss Ham.« ali »Kristjan.« Tako torej napredujejo slovenski otroci v tukajšni mestni šoli.

Torej kmetje, ne pljuvajte v lastno skledo in pokažite, da ste zavedni ljudje pa ne takomenovane šleve ter pokažite ljudem, ki pridejo na lov za nemško šolo, tisto lukno, katero je pustil zidar na zidu.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mladeniški shod na Brinjevi gori. Mnogozasteljeni dan za mladeniče konjskega okraja se bliža. Dne 8. sept. bo na Brinjevi gori mladeniški shod. Ob 10. bo cerkveno opravilo in potem koj zborovanje za mladeniče. Govorniki so že naznanjeni. Na noge, mladeniči konjskega okraja!

Mladeniški shod v Slov. Bistrici. V nedeljo, dne 18. septem. 1904 bode mladeniški shod v Slov. Bistrici za okraj Slov. Bistrica. Ob 10. uri bode pri sv. Jožefu cerkveno opravilo samo za mladeniče, po cerkveni slavnosti se koraka v mesto, kjer se takoj vrši veliko zborovanje mladeničev! Mladeniči na noge! Udeležba mora biti sijajna in obilna! Na shodu naj ne manjka noben mladenič našega okraja!

Mladeniški shod na Rečici. Katol. polit. društvo za gornjegrajski okraj priredi v nedeljo, dne 4. t. mes. v Rečici pri gosp. Prislanu shod za moža in mladeniče. Prepričani smo, da bodo moške in mladeniči prihiteli v obilnem številu na shod, ki se začne ob pol 4. uri popoldan. V sedanjih časih je treba, da vsak slovenski mladenič in mož stoji na svojem mestu ter svoje dolžnosti strogo izpolnjuje. Moške in mladeniči, na svidenje v nedeljo na Rečici!

Volilni shodi. Političen shod v Hočah priredi »Slov. društvo« dne 4. sept. v gostilni g. Gselmana. Začetek ob 4. uri popoldne. Govorila bosta gosp. dr. V. Serneč o deželnozborski volitvi v novo skupino in č. g. kaplan Vogrinc o narodnem vprašanju. — Volilni shod priredi kat. slov. polit. društvo »Sloga« v Ormožu dne 4. sept. 1904 po večernicah pri Sv. Miklavžu v gostilni g. Otona Vrtnjaka, pri lepem vremenu na prostem. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo deželnega poslanca Kočevarja o deželnem zboru. 2. Razgovor o volitvi v deželni zbor v splošni skupini. 3. Slučajnosti. — Volilni shod na Bizeljskem priredi dne 4. sept. ob 8. uri zjutraj g. dr. Miroslav Ploj. — Polit. društvo »Pozor« priredi v Št. Janžu na Drav. polju dne 4. sept. ob 3. uri volilni shod. Govoril bo dež. poslanec Jurtela o deželnozborskih volitvah, veleposest.

Fr. Pišek o pomenu volitev v gospodarstvih rečeh in potoval učitelj g. Jelovšek o živinoreji. Vabijo se tudi vsi okoličani k obilni udeležbi. — V nedeljo, dne 4. t. mes. se bo kandidat IV. kurije za dež. zbor predstavil v Konjicah v »Narod. domu« svojim volilcem. Poročal bo tudi gosp. dr. Juro Hrašovec o svojem delovanju v deželn. zboru. Volilci konjskega okraja, pridite v obilnem številu!

Našim naročnikom! Zopet smo primorani opominjati one naročnike, ki se niso poravnali naročnine za letos, nekateri celo za lansko leto, da store svojo dolžnost. Prosimo uljudno, da nam nemudoma pošljejo zaostalo naročnino, sicer jim ustavimo nadaljno doposiljanje lista. Z izdajanjem lista »Naš Dom« kot prilogo imamo velike stroške, zato prosimo za redno plačevanje naročnine. — Upravništvo.

Š pošte. Gg. Jurše Lovrenc in Stranjak Tomaž, dosedaj pismonoši pri c. kr. poštnem uradu v Mariboru, sta imenovana za poštne ekspedijentno službo. Oba sta slovenska rodoljuba. Čestitamo! — Med poštna Grize in Žalec bo poslovala od 1. sept. naprej vozna pošta namesto dosedanjega poštnege pota. Prva vožnja iz Griz ob 5. uri 45 minut zjutraj, prihod v Žalec ob 6. uri 20 min. zjutraj; nazaj iz Žalec ob 8. uri 45 min. dop., prihod v Grize ob 9. uri 20 min. dopoldne. Druga vožnja iz Griz ob 3. uri 25 min. pop., prihod v Žalec ob 4. pop.; nazaj iz Žalec ob 5. uri 20 minut pop., prihod v Grize ob 5. uri 55 min.

Volilcev je v sledečih občinah: Korčice 211, Saveli 139, Lahonci 109, Trnovci 150, Vičanci 119, Bratonečice 115, Sv. Lenart v Slov. gor. 131, Zamarkova z Lormanjem 57, Gorca 133, Podlehnik 107, Zakl (Nova cerkev) 127, Gruškovje 177. Mesto Ptuj ima v četrti kuriji 708 volilcev.

Proste službe. V področju c. kr. poštnega ravnateljstva za Štajersko in Koroško je razpisanih več mest uradnih slug. Prošnje so vložiti do 27. septembra pri c. kr. poštnem in brzojavnem ravnateljstvu v Gradcu.

Št. Peter pri Mariboru. Na novi šoli se je vršilo v ponedeljek, dne 29. avgusta uradno pregledovanje. — V Terčovi so potegnili minoli teden iz Drave mrtvo truplo približno 16 letnega fanta. Bil je gotovo že dalje časa v vodi, ker že ni imel nič več las. Menda je to oni, ki je utonil pred kakimi 6 tedni blizu Lembaha.

Ptujske novice. Hranilno in posojilno društvo v Ptuj (posojilnica) dalo je v prvem polletju l. 1904 novih posojil 390.001 K in je bilo stanje posojil koncem junija l. 1904 1.871.707 K. V isti dobi je sprejelo hranilnih vlog 553.952 K in je bilo koncem junija stanje teh 2.112.223 K. Če se vzame posojilo na menice ali dolžna pisma brez vknjižbe na posestvo, se morajo od posojila plačati 5 1/2 % obresti; kdor dobi posojilo proti vknjižbi na posestvo, plača samo 5 %, oziroma le 3 3/4 % obresti, ako daje zastavljeno posestvo zahtevano zadostno varnost. Pri vsakem posojilu se rata obresti vselej zniža, kadarkoli se kaj na glavnico odplača; rata postane tem manjša, čim več se dolga odplača. S tem je vsakemu dolžniku ustrezno!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 23. avgusta smo pokopali zelo nadarjeno in vzgledno učenko 4. razreda, Matildo Slana. Pol leta je bila revica priklenjena na bolniško posteljo. Šolarji so jo v obilnem številu spremljali h grobu, kjer so se s solznimi očmi poslovili od svoje tovarišice, dekleta pa so ji zapela ginljivo nagrobnico. Naj ji bode zemljica lahka!

Gornjeradgonske novice. K zborovanju »Zveze avstrijsko-nemških učiteljskih društev« v Mariboru, kjer so nemški kulturo-nosci kar na debelo požirali Slovence, je poslala tudi naša šola zastopnika. Pa naj kdo reče, da Petrovčani nismo napredni! Zdaj vemo, zakaj je nadučitelj Erschenjak dobil naslov »direktorja«; saj ga je proslavljal sam Wratschko kot moža, ki širi »nemško« kul-

turo. Več luči v naših šolskih razmerah! — Neki pregovor pravi: V vinu je resnica. To se je videlo 14. in 15. avgusta na »turnarski« slavnosti v Radgoni, kjer so vinjeni »turnarji« govorili večinoma — slovenski. — Čevljar Bratec in dimnikar Vracec se pogovarjata pred gostilno »Haložan« v Orehovcih: »Kaj misliš, prijatelj Bratec, zakaj so šli gospod Bračko-Lukovnjak v toplice?« »Jaz mislim, zato, da si bodo tam zmili ime Bračko, ker zdaj bi se radi pisali Wratschko«, odgovori Vracec. »Mogoče«, pravi Bratec, »toda jaz mislim radi tega, da si bodo dali tam operirati dolgi nos, ki so ga dobili pri zadnjih deželnozborskih volitvah, ker zdaj zopet kandidirajo in bodo dobili še daljšega.«

Puščava pri Sv. Lovrencu nad Mariborom. Dne 28. m. m. je preminula tukaj bivša posestnica in mati župana v Činžatu, blaga žena Josipina Burja v lepi starosti 83 let. Rajna je odgojila svojih petero otrok prav vzgledno. Vrli ženi blag spomin!

Celjske novice. V nedeljo so postavili protestantje temeljni kamen svoji novi cerkvi. Čudno se nam zdi, da je slavnosti prisostvoval celjski župan Rakuš, ki ima toliko odjemalcev med katoliškimi Slovenci. Udaril je po temeljnem kamnu in posvetil sebe in mesto Celje protestantski veri.

25 letnico učiteljevanja praznujejo v Mariboru s slovesno sv. mašo in komersom dne 4. oktobra t. l. sledeči na Slov. Štajerju službujoči abiturijenti iz leta 1879: Vodušek Gustav, c. kr. šolski nadzornik; Marin Jakob, c. kr. vsadniški učitelj; nadučitelji: Bračič Fr. v Št. Vidu na Planini, Dernač Jožef pri Sv. Petru nize Maribora, Kotnik Karol v Selnici pri Mariboru, Korže Leopold v Ribnici, Lasbahar Jože v Rušah, Majcen Feliks v Lehnu, Mešiček Jožef v Sevnici, Spende Matevž v Ščavniškem dolu, Slemenšek Franc v Podčetrtku, Šetinec Fr. v Preborju, Tramssek Moric v Sromljah, Tomazič Janek v Tinjah, Trobiš Al. v Zdolah, Vudler Peter v Ljubnem. Učitelja voditelja: Jurko Blaž v Razborju in Repič Martin v Rakovcih ter učitelja Kopic Jakob v Ptujski okolici in Mahor Feliks v Makolah.

Sv. Miklavž nad Laškim. V nedeljo, dne 28. avgusta je bila v Sv. Miklavžu cerkvena slovesnost. Pri streljanju se je eden strelcev ponesrečil. Bil je tako nesrečno zadet, da je v par trenutkih umrl. Bil je mož pri najboljši starosti. Naj v miru počiva!

Iz Vidma ob Savi. V nedeljo, 28. t. m. vršil se je na Vidmu shod polit. društva »Sava«. Naš drž. in dež. poslanec g. Žičkar razlagal nam je v poljudni besedi o določbah glede bližajoče se volitve v četrto skupino, opominjal volilce, da se na dan volitev vsi kakor eden mož volitev vdeležijo. — Ptič se pozna po perji, privrženci »Štajerca« pa po svojih nezrelih nazorih; mislim, da smo bili precej edini v sodbi, ko smo budalosti tistega znanega modrijana zavračali. Pač škoda, ko ptujski oče Ornig ne znanjo, kako imenitno osebo na Vidmu »gleštam«, ne bili bi tako v zadregi radi poslanca v četrto skupino. — Končno je razlagal ekonom g. Mart. Cerjak o umnem gospodarstvu, povdarjajoč, kako je kmetu primerno današnjim razmeram predlagati celi sedanji način kmetovanja, da bode njegovo kmetovanje mnogo več dohodkov donosalo. — Dal Bog, da bi ta shod imel mnogo uspehov.

Srečke po 1 K se dobivajo na Vidmu. Dobitkov je 2500 v vrednosti za 40.000 K. Srečkanje se vrši dne 31. decembra 1904. Slovenci, sezite po teh srečkah!

Sprejem gojenk v gospodinjstvo šole ces. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. Meseca oktobra se otvori sedmi tečaj gospodinjstve šole, ki bo trajal 12 mesecev. Gojenka, ki bo sprejeta v zavod, plača na mesec za vse 30 K. Prošnje za sprejem, ki jim je priložiti šolsko in zdravniško priporočilo ter obvezno pismo staršev, oziroma varuha, naj se pošljejo do 15. septembra t. l. glavnemu odboru ces. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani.

Od Sv. Martina pri Slovenjgradu se nam poroča: Odkar je župan nemškega mesta Slovenjgradec, v katerem biva 700 pokvarjenih in 400 pri ljudskem štetju napovedanih Slovencev, dal neopravičeno sneti slovensko zastavo dne 18. avgusta raz hiše, katera je last 300 okoljskih posestnikov Slovencev, se raznaša vest po okraju, da so ljudje radi tega zelo nevoljni in da nčeejo več zahajati v nemške stacune in gostilne. Nevem, če bodo Slovenjgradčani radi tega hvaležni svojemu županu. V odgovoru že vložene pritožbe na razsodbo okr. glavarstva bomo videli, ali res smejo naši posilnemci, kakoršnih pristni Nemec Simler ne mara, pred »Narodni dom« obesiti frankfurterco in s tem izivati miroljubne Slovence, Slovenci pa bi ne smeli na tak dan kakor je 18. avgust počastiti svojega premilega vladarja s slovensko zastavo. Prepričani smo, da v Gradcu stvar drugače izpade. Naša Avstrija še nima takih enostranskih postav, da bi frankfurterce smele žaliti mirno ljudstvo pred slovensko hišo.

Nove dopisnice. V kratkem se bodo uvedle pri nas nove dopisnice. Na teh dopisnicah bo na sprednji strani poseben prostor, na katerem bo odposilatelj dopisnice napisal svoj naslov, in to zaradi tega, da se mu dopisnica zopet vrne, ako bi ne mogla biti vročena onemu, kojemu je bila namenjena.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Na novo nastavljeni so kot kaplani č. gg.: Ivan Hribar v Vojniku, Jožef Krajnc v Galiciji, Anton Sparl v Zavrču, Anton Srebrer v Laškem, Jožef Tratnik v Št. Juriju ob juž. želez., Franc Čuček v Dramljah. Prestavljeni so č. gg. kaplani: Anton Postružnik v Križevcih pri Ljutomeru, Matija Zemljčič v Št. Jakob v Slov. gor., Jožef Lončarič v Trbovlje, Jakob Rabuza v Šmartno pri Šaleku, Janez Goričan v Št. Peter pri Radgoni, Ivan Vogrin v Št. Peter pri Radgoni, Ivan Rožman v Mozirje, Peter Gorjup v Brežicah, Ivan Bosina v Št. Jurij v Slov. gor., Maks Goričar k Sv. Magdalen pri Mariboru, Anton Kolarič kot vikarij v Ptuj, Anton Novak k Sv. Martinu na Pohorju. Župnija Sv. Martin v Hajdini je podeljena č. g. Ivanu Toman, župniku v Podsredi. Za provizorja v Podsredi je imenovan tamošnji kaplan č. g. Alojzij Gričnik. — Župnijske izpite so naredili č. gg.: Jakob Tajek, Jožef Plepelec, Jožef Mesko, Ivan Topolnik, Jožef Poplatnik in Ivan Vogrinec.

Praznovanje 900 letnice obstanka ruske cerkve. Redka slavnost se bode letos obhajala v Rušah, namreč 900letnica obstanka ruske cerkve, katera je bila po starih listinah 1004 dodelana in pozneje razširjena. Ta svečanost bo trpela rusko soboto, v nedeljo, na praznik Marijinega sv. Imena, v osmini tega praznika, a v nedeljo po ruskem 18. sept. bo slovesni sklep. Procesije v osmini namenjene, naj se pravočasno napovejo. Napovedana je velika procesija za četrtek 15. sept. Takrat pride duhovščina z farani iz cele dekanije mariborske na desnem bregu Drave. — Matija Wurzer, župnik v Rušah.

V kn.-šk. dijaško semenišče so sprejeti iz VI. gimnazije: Fr. Kostanjevec od Sv. Marka, Franc Slana od Sv. Jurija ob Ščavnici in Martin Rus iz Ptuja; iz V.: Karol Piliš iz Črešnovca, Ant. Bratina iz Križevca in Martin Gašpar od Šmartna pri Slovenjgradu; iz IV.: Val. Čelan iz Sv. Lovrenca na Drav. polju, Jos Kokole iz Staregatrge in Ivan Koser iz Jaršine; iz III.: Martin Kozar od Sv. Antona v Slov. gor., Franc Stričič iz Makol in Franc Bratuša iz Vel. Nedelje; iz II.: Maks Kovačič od Sv. Trojice v Slov. gor., Matija Krevh iz Staregatrge, Mihael Krulj iz Kapele pri Brežicah in Ivan Rak iz Št. Jerneja pri Konjicah.

Jareninska „mladeniška zveza“

bralnega društva priredi v nedeljo, dne 4. sept. izlet k Sv. Petru pri Mariboru. Odhod bo hitro po 11. uri predpoldne od cerkve. Šli bomo peš k Materi božji na Goro, kjer bo pridiga za fante in večernice. Po večernicah nas bo pri Sv. Petru pozdravilo bratsko društvo »Skala.« Na vrtu narodnega gostilničarja g. Muršeca bo potem mal shod, kjer bodo deklamirali in govorili naši fantje in gotovo tudi šentpeterski. Nadejamo se, da pridejo fantje »mladen. zveze« polnoštevilno. Sicer pa je — to odločno povdarjamo — vsak ud mladen. Marijine družbe dobro došel. Stalo ga ne bo nič, pač pa bo doživel veliko nedolžnega veselja, duhovnega in telesnega. Fantje, okrepimo si zopet svoje vrste, agitirajmo za izlet, da pridobimo zopet koga za »mladeniško zvezo«. V nedeljo le z nami k Sv. Petru!

Gornja Radgona. Za zastavo »Braln. društva« so darovali doslej po 10 K gg.: Lončarič Josip, kaplan pri Sv. Petru tik Radgone; Janžekovič Josip, kaplan pri Sv. Križu tik Slatine; Lančič Janez, klepar v Gornji Radgoni; Postružnik Anton, kaplan pri Sv. Petru tik Radgone; gđena Matilda Bernard, učiteljica v Gornji Radgoni; Rožman Alojzij, mladenič v Orehoveh; Rožman Peter, mladenič v Orehoveh; Rožkar Martin, kmet v Lastomercih. Hvala!

Dekanijski mladeniški Marijin shod pri Sv. Treh Kraljih v Slov. gor. se je zadnjo nedeljo izvršil zares veličastno. Došli so mladeniči iz dekanije lenarske in iz sosesčin, da celo iz ogrske Slovenije. Veselje je bilo veliko, red uzoren. Obširneje poročilo prihodnjč.

Dekliški Marijin shod pri Sv. Trojici v Slov. gor. (Konec.) Po cerkvenem opravitu so šle vse deklice v velikanski procesiji na slavnostni prostor pri kapeli Marije Mulec v Zgornjih Vrjanah. Najprej so šle vse križarke, potem vsa bela dekleta po dve in dve, vmes pa zastavonošnje, nato duhovniki in ostala dekleta. To vam je bilo nekaj res veličastnega. Pri kapeli je stal slavolok na eni strani z besedami: »Pozdravljene hčerke Marijine!« Na drugi strani: »Živele vrle, navdušene Slovenke!« Slavnostni prostor je bil okrašen z mnogoštevilnimi zastavami, možnarji pa so gromeli v pozdrav dekletom. Križe in zastave smo shranili pri kapelici in se kmalu pripravili za dekliško Marijino slavnost. To slavnost je priredila benediška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. Otvorila jo je nje svemestnica Roza Dokl z navdušenim pozdravom, trojske pevke pa so lepo zapele Marijino pesem »Zdrava morskazvezda«. Amalijska Letnik in Ivanka Pivec od Sv. Benedikta sta deklamovali, prva »Pozdrav dekliškim Marijinim družbam«, druga pesem »Mariji brezmadežni«. Benediške pevke zapoje Marijino pesem, Julika Vogrin pa pozdravi dekliški shod v imenu trojskih deklet povdarjajoč potrebo prave izobrazbe tudi za dekleta. Navdušeno izpregovori v pozdrav v imenu barbarske dekliške zveze in Marijine dekliške družbe učiteljeva hčerka Amalijska Škofič in vspodbuja dekleta, naj bi bile navdušene v boju za svojo nedolžnost, v boju za pravice našega naroda. Čistih, srčnih deklet on potrebuje, te so njegova sreča, njegova moč. V imenu deklet od Sv. Petra pri Radgoni in v imenu prekmurskih Slovencev je shod pozdravila Tončka Kovačič. Blizu 150 nas je prihitelo v vašo sredino, da se poklonimo brez m. Devici in da tudi me pokažemo, da ljubimo svojo domovino, da živimo in se trudimo za naš narodni obstanek in da smo na pravem mestu tam ob meji. Sedaj nastopi slavnostna govornica Amalijska Klobasa od Sv. Benedikta in v prelepem, v srce segajočem govoru razlaga, kako naj bi bile slovenske deklice pred Bogom pridne hčerke Marijine, pred narodom pa navdušene Slovenke, da se izpolnijo besede pesnikove: »Dokler človeški rod, biva po zemlji tod, bode slovelo slovensko deklet.« Kot hčerke Marijine naj bi se zvesto oklepale Marijinih družb, kot dobre Slovenke naj bi

bile članice dekliških zvez in bralnih društev. Viharno odobravanje je bilo zaslužno plačilo vrli govornici. Barbarska dekleta nas razvesele z lepo Marijino pesmijo, Matilda Tomažič od Sv. Benedikta pa deklamuje Slomšekovo »Deviški stan«. Prav dobro nastopi kot govornica Milka Šegula od Sv. Antona in razvija kaj lepe misli. Tudi ženski spol se mora vzbuditi iz narodnega spanja, iti mora v boj za najdražji svetinji, katerih nas hočejo oropati naši nasprotniki. Na delo torej, drage sestrice, na delo za vero sveto, jezik rodni, za svobodo zlato... Če me Slovenke zapustimo pot čednosti, same kopljemo grob slov. narodu. Vrla Slovenka, če boš krepostna, pošena deklica, boš kedaj tudi pošena zakonska žena, pridna mati, dobra odgojiteljica svojih otrok. Po tem govoru deklamuje Amalijska Klobasa pesem polno rodoljubja od s. Bonaventure Suhač »Zatorej!« Zopet poslušamo novo govornico Lizo Hanžel iz Smolinc, župnije andraževske. Pristrčno vspodbuja dekleta k nedolžnemu življenju in narodnemu delovanju ter sklene: Na delo za Boga in domovino! Živela mili Jezus in Marija! Bodita vedno naša tovarišja! Poplačajta obilno našim blagim voditeljem veliki trud, blagoslovita neprestano prizadevanje! Živela mati Slovenija! Sprejmi našo ljubezen in zvestoto! V imenu dekliške Marijine družbe od Sv. Petra in Pavla v Ptuj se oglasi Anica Gomilšek. Kot hčerke Marijine in kot navdušene Slovenke imamo sveto nalogo, da branimo vse to, kar je lepo in blago, kar je resnično in sveto. Branimo svojo čast, branimo narodovo čast, katero obojno grdi ptujski »Štajerci«. Nikdar ne more biti hčerka Marijina, ki jemlje tako grdo v svoje roke in ima nad njo svoje dopačenje, nikdar ne more biti pošena Slovenka, ki naroča ali samo bere ta protiverski in protinarodni list. Svarim vas torej pred njim. Spoznajte svojega sovražnika! Proč z njim! Širimo »Slov. Gospodarja« in »Naš Dom«, širimo »Bogoljuba« in »Glasnik najsv. Sre«. To bodi naše berilo v pouk in razvedrilo! — Urbanska deklica, Marija Kajzersberger, častita zbranim na krasnem napredku in jih vspodbuja k vztrajnosti. Nato Amalijska Letnik od Sv. Benedikta vrlo dobro govori, kako važno mesto zavzema deklica, žena v našem narodnem življenju. Sreč neizmerna je za vsak narod, ako ljubi čisto, brezmadežno življenje. To velja tudi za naš narod. Ljubimo torej čistost in nedolžnost. Če smo me čiste, bodo tudi drugi ljubili čistost, če smo me stanovitne device, zabranimo brez števila hudobij in nesreč. Nedolžnost ie Slovenki da veljavo, — Poštenost ji pripravi večno slavo: — Kdor pot čednosti svete zapusti, — Slovenskega imena vreden ni. — Iz čistih deklic dobi slovenski narod najboljših mater, ki bodo mogočna opora domovini. Za bodočnost se pripravljajmo sedaj. Izobrazimo se, vadimo se v varčnosti in snagi pa tudi v darežljivosti, požrtvovalnosti za narod. V verskem in narodnem delu je naša in narodova rešitev. Živelo torej delo za Boga in domovino! Roza Kocuvan od Sv. Antona deklamuje pesem »Sv. vera in domovina«, trojske pevke zapojejo Marijino pesem, Amalijska Klobasa prednaša »Pesem sloven. deklet«, benediške pevke pa zapoje »Slovenka sem«. Veronika Rožkar pozdravi shod v imenu deklet. Marijine družbe od Sv. Jurija v Slov. gor. kaj pristrčno. Tudi me smo dobre Slovenke, imamo že tudi dekliško zvezo, a duhovnega voditelja še nimamo, ako Bog da, ga moramo dobiti v kratkem. Kaplan Gomilšek pozdravlja v iskrenih besedah navzoče ogrske Slovenke. Otilija Kralj pozdravi shod v imenu kapelskih deklet, Trezika Friš pa v imenu trojskih deklet opominja vse k zvestobi do Marije in do naroda slovenskega ter zakliče: Slava Mariji in sreča Slovenkam! Kaplan Gomilšek povdarja lepoto in krasen izid dekliškega Marijinega shoda ter prosi dekleta, naj navdušujejo svoje brate, da se v enako obilnem številu udeležijo mladeniškega Marijinega shoda pri Sv. Treh Kraljih dne 28. avg.

Marijino slavnost zaključi v imenu benediške ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda nje tajnica Matilda Tomažič s krasnim nagovorom. Med drugim pravi: Razcvitati mora med nami novo življenje po vzoru Brezmadežne, življenje nedolžno, zavladati mora med nami novo navdušenje za naše narodne svetinje. Naše geslo bodi: Vse za Boga in domovino: vse tudi kri naša, ako jo tirja blagor domovine! Sklene pa sledeče: Tako, sestre mile od blizu in daleč, hvala vam, slava vam, da ste prisle na ta krasni dekliški praznik. Daj Marija, da rodi najlepših sado! Spomin nanj naj nas bodri vse žive dni, da bomo živele in delale z Bogom in Marijo za slovensko domovino! Sestre drage, Bog vas živi! Bodi Marija z vami! Hvaljen bodi Jezus Kristus! — Veselih lic in navdušenih src so se sedaj deklice združile v procesijo po prejšnjem redu in med petjem, molitvijo smo korakali v cerkev k večernicam, ki jih je imel včas. o. gvardijan. Po petih litanijah stopi na prižnico kaplan Gomšek in govori kratko besedo za slovo od Marije. S krepkim glasom razloži, kaj je Marija dekletom, in kaj dekleta Mariji. Marija je dekletom kraljica, mati, sestra, dekleta pa Mariji služabnice, hčerke, sestre. — Sedaj so se deklice zbrale in hitele moleč in pojoč v procesijah domov, zvonovi pa so mlo pritkavali v slovo. — S ponosom smemo povdarjati, da se tako krasne dekliške slavnosti ni bilo nikjer na Slovenskem. Vse se je izvršilo v resnici izborni. Dobri Bog je dal najkrajše vreme, Marija vas je podpirala s svojo pomočjo. Za njima smo vso hvalo dolžni oč. oo. frančiškankom in zlasti vč. o. gvardijanu za vso ljubezen, ves trud in za najlepši vsprejem, ki so ga priredili dekletom z domačo dekliško družbo. Istotako najsrčnejša hvala vrli materi Mariji Malec, pridnim nje sinovom in hčerkam, ki so tako krasno vse pripravili za Marijino slavnost zunaj cerkve in tako lepo oskrbeli postrežbo. Bili smo pri Mulečevih na domačih tleh pri narodnih ljudeh, zato je bilo naše veselje tem večje, zato ostane ta Marijina slavnost neopozabna vsem udeležencem. Poleg — mladenskega gibanja se pojavlja novo gibanje, ravno tako važno za naš narodni razvoj, namreč dekliško gibanje, žensko gibanje. In to gibanje bo nam dalo žen, mater, kakoršnih imajo obilico Čehi, Poljaki pa tudi Hrvati, žen neustrašenih v borbi za narod in domovino.

Marijin shod v proslavo njenega brezmadežnega spočetja se bo obhajal na Ptujski gori od 7. kimovca popoldne do 11. kimovca dopoldne. Vsak dan bosta vsaj dve pridigi. Spovedovalo se bode vedno in redno. Dobilvali se bodo lahko odpustki sv. leta. Tisti preč. gg. dušni pastirji, ki bodo prisli s procesijami, naj blagovole to že sedaj naznaniti. V nedeljo, na praznik Marijinega Imena bo shod za Marijine družbe.

Sv. Kunigunda na Pohorju. Jubilejska procesija. Na veliko Gospojnico je šla procesija od Sv. Kunigunde čez zeleno Pogorje k Mariji v Puščavo. Procesije so se vdeležili udje »Marijine družbe« in »Katol. delavskega društva«. Vseh romarjev je bilo nad 300. V št. Lovrencu in v Puščavi nas je pozdravilo milo zvonjenje. Nad vse lep in ganljiv je bil pozdrav »Katol. delavskega društva« iz Puščave, ki je došlo blizu Sv. Lovrenca naši procesiji naproti s krasno društveno zastavo in »Marijine družbe« deklet iz Puščave, ki so belo oblečene in z venci došla s prelepo Marijino zastavo in z lursko Marijo na tronu. — Na sv. Roka, delavski praznik, je bila služba božja za romarje, da počastimo Brezmadežno devico za petdesetletnico in prosimo za ljubo zdravje. Obhajancev je bilo okoli 250. Ko se je procesija poslovila od veličastne romarske cerkve, so nas zopet nekaj časa spremili delavci in Marijina družba z zastavo. Molili smo sv. rožni venec in peli litanije in Marijine pesmi, dokler nismo prisli v prijazni Činžat, kjer so božjepotnikom postregli z izredno gostoljub-

nostjo. — Na Smolniku smo si ogledali prelepo cerkvico posvečeno Brezmadežni. Šli smo potem čez Bistriško planino, kjer nas je od daleč pozdravljala »Žigertov stolp«, v Lukanko in k Sv. Kunigundi. — Ob krasnem vremenu smo videli, kako lep je naš planinski svet. A še bolj veselo je, da biva tukaj ljudstvo, ki ljubi Boga in Marijo ter mili dom slovenski. — Romar.

Premembe pri oo. kapucinih v štajerski provinciji. V Gorico pride o. Rafael Bogataj. V Krško gre za gvardijana o. Elrem Majcen iz Hartberga in za konventuala o. Gotfried Novak iz Irdninga. V Celovec o. Angel Sattler iz Hartberga, o. Anselm Eberhard iz Lipnice in o. Lovrenc Novak. V Lipnico pridejo o. Oton Kocjan iz Krškega, o. Benedikt Čirič iz Varaždina in o. Rudolf Marolt iz Svanberga. V Svanberg o. Kamilo Požar iz Celovca. V Mettersdorf gre za superiora o. Hubert Madlener iz Svanberga. V Hartberg pride kot gvardijan o. Gotthard Bartscher iz Murava; kot konventual o. Alfons M. Vakselj iz Krškega in o. Gebhard Tscholl iz Škofje Loke. V Murau gre za gvardijana o. Ziga Wagner iz Celovca. V Irdning o. Viljem Ebenberger iz Celovca.

Društvena poročila.

Vrtno veselico v Mariboru priredi v nedeljo, dne 4. t. m. ob 3. uri pop. bralno in pevsko društvo »Maribor« v »Narodnem domu«.

Desetletnica slov. katol. akadem. društva »Danica«. »Danica« nam pošilja vneseno pisan oklic za njeno desetletnico, ki se vrši dne 12., 13. in 14. septembra v Ljubljani. Žal, da zaradi pomankanja prostora ne moremo priobčiti oklica, vendar o. pozarjamo vse somišljenike že sedaj na to veljavno slavlje. Pokroviteljstvo slavnostne desetletnice je sprejel prem. gosp. knezoškof ljubljanski dr. Ant. Bonaventura Jeglič.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Na primiciji č. g. Fr. Vuk-a sta gosp. učitelj Kocmut in gđ. Ivanka Vukova nabrala za mariborsko »Dijaško kuhinjo« 37 K 13 v. — Bog plati!

Sv. Marjeta nižje Ptuja. Našemu bralnemu društvu poslal je velerodni gosp. dr. F. Jurtela, odvetnik v Ptuj, 25 kron in velerodni gosp. profesor J. Zelenik, posestnik pri Sv. Urbanu, 10 kron. Za ta blagodušna darova se vrlima, blagima in za naš narod čez vse vnetima gospodoma tem potom najsrčnejše zahvalimo. Bog daj veliko posnemovalcev! — J. Žunković, predsednik.

Iz Gornje Radgone se nam poroča: Vsled raznih ovir se desetletnica »Kmetijskega braln. društva in blagoslovljenje nove zastave ne bo vršilo dne 11. septemb. t. l., kakor je bilo v zadnji števil. »Slov. Gospod.« naznanjeno, ampak začetkom oktobra meseca. To se naj blagovoljno vzame v vednost. — Odbor.

V Žičah se vrši velika dijaška veselica dne 11. septembra t. l. ob pol 3. uri pop. v gostilniskih prostorih g. Iv. Gosaka. Obširen vspeh obsega petje dij. moškega zbora in znanega konj. kvarteta; igra, deklamacija, tamburanje, govor, nanašajoč se na bližajočo se deželnozborske volitve, šaljiva pošta in še marsikaj drugega jamči za to, da se nobeden udeleženec ne bode dolgočasil. Vstopnina je za kmete 20 vin, za gospodo 40 vin, za šolsko deco 10 vin. Ker v Dravinjski dolini še sploh menda ni bilo slične slavnosti in letos sploh nikakšne ni, pričakujemo veličansko udeležbo, pred vsem tudi kmetijskega ljudstva, na katero se je pri sestavljanju vzporeda posebno oziralo.

Marten na Vestfalskem. Dan 14. avg. ostane nam tukajšnjim Slovencem vedno v spominu. Obhajala se je prva veselica »avstr. pevsk. društva »Cvetlica«. Prisli so Slovenci, pošteti avstrijski Nemci in tudi pruskih poštenih Nemcev ni manjkalo. Ob 4. uri pop. je predsednik N. Supan v srčnem govoru pozdravil vse dobro došle avstrijske narodne Slovence v slovenskem jeziku in nato tudi domače neavstrijske nam naklonjene Nemce

v nemškem jeziku. Na koncu govora je zaklical trikratni »živijo« h godu našega cesarja. »Živijo« je odmevalo brez konca po dvorani, godba je zaigrala »Cesarsko pesem«, ljudstvo pa zapelo: »Bog ohrani, Bog obvari itd.« Nato se je na splošno željo zbranega občinstva odposlala brzojavka na cesarja na Dunaj, v kateri se izraža udanost in zvestoba do našega cesarja in mile domovine avstrijske. A čujte, ob 11. uri 50 m. po noči je prišla brzojavka k zbranemu občinstvu. Utripala so nam srca, ko se je brzojavka prebrala. Glasi se tako-le: »Iš! Njegovo apostolsko ces. in kr. Velikanstvo se zahvaljuje najprisrčnejše za voščilo zvestih podanikov, ki se tudi v daljavi spominjajo svojega vladarja.« Od radosti so nam vsem solze veselja stopile v oči. »Živijo« je s ponosom in še večjim veseljem kot poprej klicalo ljudstvo našemu vladiki. Prusi še zdaj občudujejo nas in našega vladarja, da se poniža do tako priprostega ljudstva in nam izraža pozno v noč svojo očetovsko sočutno naklonjenost. Najmlajše avstrijsko slovensko društvo »Cvetlica« v Nemčiji je naše, pa smemo z najlepšim darilom ponosni biti. Zatoraj, rojaki, pristopajte k temu društvu brez izjeme vsi! Pri tem društvu se dela posebno, da se udi izražujejo v dobrem duhu. Rojake v domovini pa prosimo, da nam s kako knjigo pripomo-rejo k izobrazbi.

Gospodarske drobtinice.

Nekaj o sadjoreji.

Piše Goričan, potovalni učitelj.
(Dalje.)

Divjake v hosti nakopati in tiste saditi, je slaba navada. Večinoma so prestari in preslabo vkoreninjeni. Tako drevo se nekaj let obira in obira, nazadnje pa se pogosto posuši. Tisto pa, ki ostane, nima nobene prave oblike, ali pa če že gre vse po sreči, vendar jako dolgo trpi, poprej ko začne roditi.

Mlajše ko drevo na stalno mesto pride, boljše je. Tudi od tistih, ki drevesa po svetu okoli vozijo, naj se nikdar ne kupi, to je sama slaba roba.

Preveč vrst saditi in imeti ni dobro, ker imajo kupci radi enakomerno blago. Za Spodnjo Štajersko se priporočajo sledeče vrste:

- Jabolke: Astrahan beli (je zrela že konec julija); Kardinalmašancker; Kanada-Ananas; Baumanova rejneta; Bellefleur-London; Peping-Ribston; Peping-Hubertova mošnica.
- Hruške: Salcburgerca; dobra Lujza; Dielovka; Hardenpont-Oliviers de Serres (se najdalje drži, do meseca sušca) in tepka.

Umna sadjereja, razumno kmetovanje se ne da naučiti kar iz knjig, iz časopisov in tudi ne naenkrat čez noč. (Dalje sledi.)

Listnica uredništva. Jarenina. Ker so sedaj že drugi listi pisali o tem, prišli bi mi prepoznati! Pišite nam večkrat! Pozdravi! — Podčetrtek. Priobčili že zadnjič. — Dol. Zaradi pomankanja prostora morali odločiti. Toda pride gotovo. — Sv. Bolfank v Slov. gor. Istotako. — Sv. Jurij ob juž. žel. Smo priobčili že v zadnji številki. Pozdravi! — Polzele. Hvala, že prej dobili drug dopis! Prosimo drugokrat. Pozdravljeni! — Sv. Križ na Murskem polju. Žal, o primicijah ne moremo poročati zaradi pomankanja prostora. Rodoljubne pozdrave! — Lehen. Pride v »Naš Dom«. — Ptuj. Pride, danes ni prostora. — Središče. Hvala, bomo priobčevali v »Našem Domu«. — Laško. Poglejte listnico uredn. v zadnjem listu. Zakaj se niste podpisali? — Sv. Anton v Slov. gor., Sv. Marko nižje Ptuja: Za to številko prepoznati. Objavimo prihodnjič.

Društvena naznanila.

Dol. V nedeljo, dne 4. septembra t. l. priredi Bralno društvo na Dolu o priliki občnega zbora veselico s petjem, tamburanjem in gledališkimi igrami »Dobrodošli! Kdaj pojedete domov?« ter »Doktor Hribar«. Začetek točno ob 4. uri pop. Gostje srčno povabljeni. — Odbor.

Bralno društvo v Podvincih pri Ptuj priredi veselico v nedeljo, dne 4. septem. popoldne ob 2. uri v gostilni g. Petra Kureš. Govoril bo potovalni učitelj g. Martin Jelovšek o živinoreji.

Politič. narodno društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. priredi v četrtek, dne 8. sept. t. l. in ne 15. avg., kakor je bilo pomotoma naznanjeno, veselico popoldne ob 3. uri v prid ubogim učencem. Na pro-